

den vederlagsfri Aldersrente. Derefter udtalte Ministeren: »Selv om jeg altsaa efter mine Undersøgelser bestemte maa afvise enhver Tale om en Tvangsforsikring, det vil sige enhver Kopskat eller, om man vil, enhver Særskat til dette specielle Formaal, saa er det ingenlunde dermed min Mening, at vi overfor Spørgsmaalet Forsikring kontra Forsørgelse skal blive staaende netop ved det, vi har i Dag. Min ledende Tanke, som altsaa har faaet Regeringens Tilslutning og har fundet Udtryk i det foreliggende Lovforslag om Folkeforsikring, er følgende: Hvorfor skal man altid, naar man her i Landet taler om en Folkeforsikring, tvinges til at tænke paa en Tvangsforsikring mod Alderdom og Invaliditet? vi har jo i Virkeligheden en Folkeforsikring her i Landet, bygget op paa Frivillighedens Grund, en Folkeforsikring, som — det beder jeg bemærket — allerede nu er langt mere effektiv, end nogen Tvangsforsikring i noget andet Land er.

Vi har den paa fuldstændig frivilligt Grundlag opbyggede Sygeforsikring med den senere tilbyggede Invaliditetsforsikring. Sygekassebevægelsen, der i Øjeblikket omfatter $\frac{2}{3}$ af hele Befolkningen eller 1 580 000 Medlemmer foruden Børnene, er en Forsikring, der er mere udbredt i Foregangslandet Danmark end nogen anden Art af Forsikring i noget andet Land. Hvorfor skal vi da ikke, naar vi bevarer den historiske Kontinuitet, udbygge denne Folkeforsikring yderligere . . . ? Hvorfor skal man i det hele taget have en særlig Lov om Nedsættelse af Erhvervsevnen paa Grund af Alder ved Siden af en særlig Lov som Invalideloven om Nedsættelse af Erhvervsevnen paa Grund af Svagelighed? Fra Samfundets Synspunkt er Invaliditet i alle Tilfælde Tab af Erhvervsevne, og ved en Forenkling af Forsikringslovgivningen er der ingen virkelig Grund til at have mere end een Lov om Folkeforsikring, hvori baade Sygekasse-, Invalide- og Aldersrentelovgivningen kan indpasses.«

I Overensstemmelse med disse Udtalelser af Ministeren gaar det forelagte Lovforslag ud paa at knytte Aldersrenten til Sygeforsikringen, saaledes at fremtidig saavel Retten til Aldersrente som Retten til Invaliderente betinges af, at paagældende er sygeforsikret, og saaledes at omvendt enhver i Henhold til Loven sygeforsikret — forudsat at han opfylder visse nærmere Vilkaar — faar tilsikret en Ret til Invalide- eller Aldersrente, det vil sige er forsikret mod Invaliditet som Følge af Svaghed og Alder.

Lovforslaget, hvis væsentligste Indhold nu skal gengives, indledes med en § 1, der giver den almindelige Ramme for Forsikringens Omfang, idet den bestemmer: Enhver, der opfylder de i denne Lovs Afsnit I fastsatte Betingelser, er